

## Matt som en Myra

Jag skulle fixa instrumenten, stränga dem, putsa dem och dekorera dem. Jag försökte bära upp alla och lägga dem på matsalsbordet för att få överblick men hindrades av att salongen var full av tyskar och japaner i långa aftonklänningar. De bombarderade mig med frågor. Jag såg oförstående på dem och hänvisade till mamma i köket. Träskofiolen och mandolinen låg kvar i trappan, gitarrerna under. Jag var rädd att någon skulle råka trampa på dem. Pappa kom och såg otålig ut:

- Hur lång tid kan det ta? Jag kan sätta dit en sträng åt dig. Vilken ton vill du ha?

Jag trängde mig mellan tyskorna som hängde framför pianot för att hitta ett tvåstruket e. Pappa bar in träskofiolen i pannrummet och kom ut efter fem minuter. Fiolen hade fått ett suddgummi som finstämmare på e-strängen och ett plastlock med paketsnöre som dekoration. Jag hade kanske tänkt mig lite mer naturmaterial, men kunde inte annat än applådera och tacka för hjälpen.

Det var då Matt och Myra dök upp och begärde en omedelbar visning av högstadieskolan och gymnasiet. Som tur var låg båda skolorna nära. Jag kastade en sorgsen blick på mina stränginstrument och promenerade iväg med det unga vitklädda amerikanska paret. Eftersom jag hade nycklar till båda skolorna var det inga problem att smita in i korridorerna. Skolorna såg inte ut att ha renoverats sedan 1800-talet. Golven var spruckna och väggfärgen flagnade. På gymnasieskolan hade det gamla köket byggts om till squashrum. Det var nära att jag fick en boll i ögat när jag öppnade dörren. Jag skämdes inför Matt och Myra, men de verkade ta den slitna inredningen med en klackspark.

På hemvägen mötte jag den mörka system, hon som jag hade trott var död. Nu mådde hon bättre och det var hennes ljusa syster som det var synd om. Den mörka planerade att system skulle få bo hos henne och undrade om jag kunde hjälpa till med skjutsen. Dessutom krävde hon genast besked om huruvida jag och min familj kunde delta i middagen på herrgården på söndag. Jag förklarade att jag måste tala med mamma och pappa först, men system upprepade ändå sin fråga:

- Jag måste faktiskt ha besked om middagen, nu med detsamma!

Den mörka hade med sin lilla dotter i barnvagn. Jag fick lyfta dottern över cykelgrinden och hissa ner henne i ett snöre medan system fällde ihop barnvagnen. När vi kom tillbaka till föräldrahemmet behövde flickan byta blöja. Jag letade i badrumsskåpet men hittade bara lätt nedsmutsade, brunstrimmiga blöjor. System sa

att det dög bra åt den lilla.

- Du är väl inte motståndare till återbruk?

---

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Nanna X med Poeter.se id #27346 innehar upphovsrätten